

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 37/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **Centrum Kramáre, spol. s r.o.**, Limbová 22, Bratislava, zastúpenej Law & Trust – advokátska kancelária, spol. s r.o., Mlynské nivy 16, Bratislava, proti rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/23/2023-403 z 29. júna 2023 a č. k. 10Co/45/2022-300 z 29. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2514/2023 a sp. zn. Rvp 749/2024 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2514/2023.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu bola 4. októbra 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom krajského súdu č. k. 3Co/23/2023-403 z 29. júna 2023. Ústavná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 2514/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 členom druhého senátu ústavného súdu.
2. Rovnaká sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu č. k. 10Co/45/2022-300 z 29. júna 2023. Táto ústavná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 749/2024 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Dudíťšovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2024“) členom štvrtého senátu ústavného súdu.

3. Z obsahu oboch ústavných sťažností vyplynulo, že sťažovateľka sa proti žalovanej Všeobecnej zdravotnej poisťovni domáhala na Okresnom súde Bratislava V vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v ambulancii ORL bez zmluvného základu so žalovanou v obdobiach august 2017, resp. september 2017. Okresný súd v oboch prípadoch žalobu zamietol s odôvodnením, že strany sporu neboli v žiadnom zmluvnom ani v inom právnom vzťahu a žiaden zákon žalovanej neukladal povinnosť uzavrieť so sťažovateľkou zmluvu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, žalovaná sa na úkor sťažovateľky neobohatila. Napadnutými rozsudkami krajského súdu boli potvrdené rozsudky súdu prvej inštancie, odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie.

4. Sťažovateľka v oboch ústavných sťažnostiach v podstatnom zhodne rozporuje právne posúdenie všeobecných súdov prezentované v napadnutých rozsudkoch. Namietá, že neexistuje žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého by bol pacient povinný platiť za zdravotnú starostlivosť len z dôvodu, že mu ju poskytuje nezmluvný poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, a keďže povinnosti možno podľa čl. 13 ústavy ukladať len zákonom a takýto zákon neexistuje, nie sú pacienti povinní za zdravotnú starostlivosť platiť. Tento výklad porušuje aj ústavou a zákonom garantované práva pacienta na bezplatnú zdravotnú starostlivosť s poukazom na čl. 40 ústavy. Podľa jej názoru by žalovaná mala uhrádzať aj poskytnutú zdravotnú starostlivosť bez zmluvného základu, pretože disponuje príjmami z verejného zdravotného poistenia. Rozsudky odvolacieho súdu sú zaťažené aj procesnými vadami, pretože nezodpovedali na dôležité argumenty sťažovateľky, ktoré v konaní formulovala, a nevykonali navrhované dôkazy.

5. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

6. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2024 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

7. Z obsahu oboch ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia. Obe podala rovnaká sťažovateľka zastúpená totožným právnym zástupcom a smerujú proti rozsudkom, ktoré vychádzajú z podobných skutkových a právnych okolností týkajúcich sa posúdenia jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za poskytnutú zdravotnú starostlivosť od žalovanej poisťovne, a to bez zmluvného základu, pričom nešlo o neodkladnú zdravotnú starostlivosť a žalovaná nemala povinnosť uzatvoriť so sťažovateľkou zmluvu o poskytovaní zdravotnej

starostlivosti, odlišujú sa iba v žalovaných obdobiach. Sťažovateľka žiada vysloviť porušenie označených totožných práv napadnutými rozsudkami krajského súdu. Zhodne sa navrhuje zrušenie napadnutých rozsudkov odvolacieho súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2514/2023 a sp. zn. Rvp 749/2024 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2514/2023 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

9. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2024

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky